

Fru Birthe Skaarup for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Der var en ting, jeg godt ville kommentere, med hensyn til fru Yvonne Herløvs spørgsmål og fokusering. Socialministeren fokuserede også på samme område, og det var omkring genoptræning af vores ældre medborgere. Jeg synes, det er et meget vitalt område, som jeg faktisk er glad for at både CD og Socialdemokratiet var inde på, for det er sådan, at når mange ældre bliver indlagt, det kan være med en hjerneblødning, en blodprop eller lignende, så ligger de mange gange på forkerte afdelinger, hvor genoptræningen bliver sat i stand alt, alt for sent. Mange af de ældre bliver konfuse, når de ligger på urolige afdelinger, og jeg håber, at man her i Folketinget virkelig vil gøre noget ved det her område.

Vi skal have nogle genoptræningsafdelinger, og jeg ved, de findes flere steder i landet. Men det skal være nogle rolige afdelinger, så de ældre får nogle trygge forhold, samtidig med at de genoptrænes. De vil være langt bedre motiverede for at blive genoptrænet, når de er i nogle trygge, stabile og rolige rammer, og man vil få meget mere konsekvens, man vil få meget mere ud af, at de netop bliver lagt på genoptræningsafdelinger, der direkte er relateret til ældre med disse blodprop- og hjerneblødningsproblemer.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Til fru Yvonne Herløv Andersens spørgsmål omkring de ældre indvandrere, som er kommet her til landet for mange år siden, og som for manges vedkommende nok ikke er så gode til dansk – vi ved jo godt, hvordan det er at være ældre og skulle til at lære et andet sprog, det har vi også selv svært ved: Selvfølgelig skal de da også have plads på plejehjemmene, og selvfølgelig skal deres unge også uddannes til at være social- og sundhedsassistenter. Det er da helt sikkert. Altså trods det menneskesyn, vi i Dansk Folkeparti bliver skudt i skoene, så skal de mennesker da også passes. De bor her i landet. Dem kan man da ikke bare tage og feje under gulvtæppet, fordi de bliver gamle.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Tak til fru Refshauge. Det var nu mere spørgsmålet om, hvorvidt Dansk Folkeparti vil være med til at få skabt noget særligt for denne her gruppe, fordi jeg tror, den kan blive vanskelig at rumme på et almindeligt dansk plejehjem, og om Dansk Folkeparti vil være med til at overveje tanker om at etablere et særligt tilbud til dem.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Selvfølgelig går vores folk ude i kommunalbestyrelserne og i amtsrådene ind for, at de bliver behandlet menneskeligt, og jeg går ud fra, at hvis der er nogle særlige tiltag, så kan Dansk Folkeparti også være med dér.

Dorit Myltoft (RV):

Som flere talere i dag har været inde på, består ældregruppen af mange vidt forskellige mennesker med forskellige indstillinger og ønsker, hvoraf de fleste klarer sig selv i et aktivt liv. Hvis man overhovedet kan tale om nogen lighed, er det et fælles ønske om, at der den dag, hvor man har hjælp behov, ja, så er der hjælp at hente. Og det gælder vel egentlig os alle, for kittet i velfærdssamfundet er jo omsorgen og medansvaret for hinanden.

Ofte høres udsagnet: »Nu har man arbejdet hårdt hele sit liv«. Underforstået ligger der en eftersætning om, at så kan man også forvente sig en belønning. Og hvis man virkelig skulle tage det sagte i debatten på ordene, kunne man tro, at antallet af tildelte hjemmehjælpstimer skulle være belønningen for et langt livs hårdt slid.

Jeg nægter trods alt at tro på, at folkepensionister tænker sådan. Forhåbentlig er belønningen at kunne se tilbage på et godt liv med de glæder og sorger, sygdomme og sjove begivenheder, som hører et menneskeliv til.

Men man kan da godt spørge, hvorfor man arbejder hele livet. Ja, det gør man, fordi det er i overensstemmelse med gammel dansk bonde-moral og arbejderstolthed. Det er i respekt for generationerne før os. Det er i respekt for generationerne efter os. Det er med respekt og ansvar for de mennesker i egen generation, som har hjælp behov.

Og hvem er de gamle i dag? Det er dem, som var unge i 1930'erne med stor arbejdsløshed. Det er dem, som var unge og var børnefamilier